

bedsvæsen i det Hele er for kostbart, og at det ikke svarer til de Indskrænkninger i vore Forhold, som ullykkeligvis have fundet Sted ved Fredslutningen. Regjeringen har ikke været istand til at foreslaae andet end smaa Besparelser, den har ikke kunnet i det Hele gaae ind paa noget nyt System; det er i Grunden det gamle, som bestandig opretholdes, der er kun besparet Lidt hist og her, men uden nogen egentlig synderlig Lettelse for Statskassen. Folkethinget har ifjor andraget paa, at der skulde nedsættes en parlamentarisk Commission, for at Thinget ved sine egne Kræfter kunde søge at komme til Klarhed i denne Sag, som Regjeringen ikke har seet sig istand til at fremstille saa tilfredsstillende, som en stor Deel af Thingets ærede Medlemmer har ønsket. Dette Forslag om en parlamentarisk Commission modsatte Regjeringen sig, og med en enkelt Stemme faldt Forslaget igjennem, saavidt jeg husker endogsaa kun ved den Omstændighed, at en Minister, der har Stemmeret her i Thinget, var paa den Side, som negtede Forslagets Fremme. Nu forekommer det mig altsaa, at det er aldeles naturligt, at Thinget, naar det ikke i forrige Samling har kunnet sætte en saadan forberedende Undersøgelse igang fra Thingets Side, forsøger paa at holde dette Spørgsmaal aabent, og at de, der ansee det for nødvendigt at faae en saadan Undersøgelse fra Thingets Side anstillet, gjøre deres yderste Anstrengelse for, at det paa en naturlig Maade paany kan komme til at ligge for, hvad der skal være det Endelige og Rigtige i denne Sag. Det er min Overbeviisning, at det er et Spørgsmaal, der vil komme til at beskæftige Folket i det Hele taget ved de forestaaende Valg, at man navnlig vil have for Die at faae valgt en Rigsdag og navnlig et Folkething, vil jeg sige — thi det er jo dette, hvis Valg forestaer —, som vil søge at trænge igjennem med en saadan Undersøgelse eller, i ethvert Fald, som vil foranledige Regjeringen til at foretage undersøgende Skridt, der maaskee kunde være tilfredsstillende for Rigsdagen, saaledes at denne ikke selv vilde drive paa at faae en parlamentarisk Commission nedsat. Men naar man har seet, hvor vanskeligt det er at komme tilende med Løn-

ningslovenes Revision, forekommer det mig, at det dog er naturligt, at man søger for, at det Arbejde, der allerede nu er gjort, ikke kommer til at ligge hen i det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn ved flere Leiligheder har kaldt en Maculaturbunke, men at man snarere seer at faae det, medens det endnu er nogenlunde friskt, paany bragt frem for Thinget. Jeg troer ogsaa, at det fra en anden Side er en Nødvendighed at have en saadan Bestemmelse om Revisionen, og det er den, at de Embedsmænd, der blive ansatte, maa vide, at der kan og naturligvis maa ventes at ville indtræde Forandringer i deres Stilling, saaledes at de ikke kunne beklage sig over, at der skeer Forandringer i saa Henseende. Nu har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sagt, at i visse Tilfælde var det skadeligt, at der stod en saadan Revisionsbestemmelse, fordi det, naar den stod i nogle Lønningslove og ikke i andre, da vendtes mod Rigsdagen, idet man sagde, at de Lønningslove, der ikke have en saadan Bestemmelse, hjenle Embedsmændene en større Ret til Uforanderlighed i deres Forhold end de Lønningslove, i hvilket der findes en Revisionsbestemmelse. Dette er jo en Betragtningssmaaade, som synes at kunne have Noget for sig, men som dog i Virkeligheden ikke har det. Naar man nemlig, dengang en saadan Lov var for, ikke har anseet det for en Nødvendighed at optage en saadan Bestemmelse, men man derimod ved enhver senere Lov om Lønninger er kommen til den Anskuelse, at der nu maatte gjøres en Forandring i saa Henseende, saa maa det antages at være den almindelige Mening hos den tilstedeværende Rigsdag; der kan altsaa ikke drages nogen saadan Slutning om nogen Uforanderlighed i de Love, som ikke have indeholdt en saadan Bestemmelse; det kan i ethvert Fald ikke ventes at ville finde noget Slags Medhold hos Rigsdagen, at Eligt er Tilfældet. Det ærede Medlem meente ogsaa, at det var overflødigt at have Revisionsbestemmelsen; thi Rigsdagen kunde til enhver given Tid tage en Lov, som den vilde have revideret, under Behandling, og behøvede ikke nogen Tilskyndelse dertil ved en Bestemmelse om en saadan Frist. Dette